

השושנה :

בראשית פרק א

בראשית ברא

אלהים

1. את 2. השמים 3. ואת 4. הארץ 5. והארץ 6. הייתה 7. ותהו 8. ובהו 9. והשף 10. על 11. פני 12. תהום
13. ורחי

אלהים

1. מרחפת 2. על 3. פני 4. המים : 5. ונאמר

אלהים

יהי אור ויהי אור :

זוהר חלק א' א' ע"א:

<p>רבי תזקיה (נ"א רבי אלעזר) פתח, כתוב (שיר השירים ב) כשושנה בין החוחים. מי השושנה זו כנסת ישראל [משום שיש שושנה ויש שושנה]. מה השושנה שהיא בין החוחים יש בה אדם ולבן - אף כנסת ישראל יש בה דין ורחמים. מה שושנה יש בה שלשה עשר מדות רחמים שמקיפות אותה מכל צדדיה. אף אלהים של פאן, משעה שנוצר, הוציא שלש עשרה תבות להקיוף את כנסת ישראל ולשמר אותה.</p>	<p>(דף א ע"א) רבי תזקיה פתח, כתיב, (שיר השירים ב) (פנחס רלב, ופי תשא קפט) כשושנה בין החוחים. מאן שושנה, דא כנסת ישראל. (בגין דאית שושנה ואית שושנה), מה שושנה דאיה בין החוחים אית בה סומק וחר, אוף כנסת ישראל אית בה דין ורחמים. מה שושנה אית בה תליסר עליו, אוף כנסת ישראל אית בה תליסר מכילן דרחמי דסחרין לה מכל סטרה. אוף אלהים דהכא (נשא דף קלא ב, וקלא, וקמו) (שמות קפו א) משעתא דאדבר אפיק תליסר תיבין לסחרא לכנסת ישראל ולנטרא לה.</p>
<p>ואחר כך נזכר פעם אחרת. למה נזכר בפעם אחרת כדי להוציא חמשה עלים חזקים שסובבים את השושנה. ואותם החמשה נקראים ישועות, והם [חמשה] [חמשים] שיערים.</p> <p>ועל זה הסוד כתוב (תהלים קטז) כוס ישועות אשא, זו כוס של ברכה. הכוס של ברכה צריכה להיות על חמש אצבעות ולא יותר, כמו שהשושנה שיושבת על חמשה עלים חזקים בדגמא של חמש אצבעות. והשושנה הזו היא כוס של ברכה. מ"אלהים" השני עד "אלהים" השלישי - חמש תבות. מכאן והלאה האור שנברא ונגנז ונכלל בברית ההוא שנקנס בשושנה [ס"א זו] והוציא בה זרע, וזה נקרא עץ עשה פרי אשר זרעו בו. ואותו הזרע קנים באות הברית ממש. וכמו שדמות הברית נזרע בארבעים ושנים זווים [של אותן] הזרע ההוא, כך נזרע השם החקוק מפרש בארבעים ושתים אותיות של מעשה בראשית.</p>	<p>ולבית אדבר זמנא אחרא. אמאי אדבר זמנא אחרא. בגין לאפקא חמש עליו תקיפין דסחרין לשושנה. (פנחס רלב וצ"ע בקז א), ואנון חמש אקרוין ישועות. ואנון חמש [חמשים] תרעין.</p> <p>ועל כן דא כתיב (תהלים קטז) (תרומה קס"ט) כוס ישועות אשא דא כוס של ברכה. כוס של ברכה אצטרף למהו על חמש אצבעו ולא תיר. כגוונא דשושנה דיתבא על חמש עליו תקיפין דוגמא דחמש אצבעו. ושושנה דא איהי (תרומה קלא) כוס של ברכה. מאלהים תנגנא עד אלהים תליתאה חמש תיבין. מכאן והלאה אור דאתברי ואתגניז ואתכליל בברית ההוא דעאל בשושנה (ס"א דא) ואפיק בה זרעא. ודא אקרי עץ עושה (סב ב) פרי אשר זרעו בו. והוא זרע קנימא באות ברית ממש. וכמה דדיוקנא דברית אדרע בארבעין ותרין זווים ההוא (נ"א דההוא) זרעא, כך אדרע שמא גליפא מפרש בארבעין ותרין אתון דעובדא דבראשית.</p>

שער מאמרי רשב"י דרוש השושנה נוסחה שלישית:

דף מקורות | שמועה ראשונה | שיעור 14 | שער מאמרי רשב"י
תשע"ז

ולבחינה זו זכה משה וזו תקרא אימא עלאה לפעמים בתקונין ובבחינה זו יאמר שמועה זכה לבחינה
שהיא בחינה העליונה שבה וזו תקרא ב"ת י"ה בת פרעה שהיא בינה דמתמן אתפרעו ואתגליין נהורין
כנז' בזוהר וכמו שמועה בן י"ה כן היא בת י"ה וזו תקרא רעיה כי תמיד היא באחדותא וחדוותא
כמו בינה אימא עלאה :

ועוד יש למלכות בחינת שנית והיא חיצונה ותחתונה שבה בסוד סלע שאמרנו ושם הקליפות טובים
אותה וסמוכים לה ונקראת שושנה בין החוחים כי החוחים סמוכים לה וזו נקראת מלכות בדרך
כלל ובבחינה זו נקראת אסת"ר שהיא בגמטריא שושנה וזהו ותלבש אסת"ר מלכות ונקראת שושנה
מפני שמשנתנית פעם לדין פעם לרחמים פעם לטב פעם לביש מפני הקליפות הסמוכים לה כנז' בס'
הזוהר בפי ויחי ועל שני בחינות אלו שבה נקראת כנ"י ושושנה כ"י כנגד הבחי' העליונה ושושנה כנגד
הבחינה התחתונה ולפיכך אמר דאית שושנה ואית שושנה מה שושנה דאיהי בין החוחים שהיא
התחתונה הסמוכה לקליפות יש בה סומק וחירור כי שם ניכרים הגוונים מראה אודם ומראה לובן
אף כנסת ישראל שהיא השושנה העליונה עם היות כי שם אינן ניכרי' הגוונים מכל מקום אית תמן
דין ורחמים הממשיכים גוונים אלו למטה וזמ"ש אף כנסת ישראל אית בה דין ורחמי' ויהיה שיעור
הכתוב כך כשושנה בין החוחים שהיא הבחינה התחתונה כן רעיתי בין הבנות שהיא הבחינה העליונה
שבה הנקראת רעיה וכנסת ישראל כדפרישית לעיל ואמנם בנות אלו הם בסוד שבע הנערות הראויות
לה מבית המלך.

ואמר עוד מה שושנה אית לה י"ג עליון כו' הכונה היא כי הבחינה התחתונה עומדת על י"ב בקר והים
עליהם מלמעלי הרי י"ג והם כדמות עליון שומרים לפרי הפרי מבפנים והעליון מבחוץ כי הם בעולם
הבריאה והיא בעולם האצילות וזמ"ש"ה והים עליהם מלמעלה מלמעלה דייקא

אף כנסת ישראל אית לה י"ג מכילן דרחמי' בסוד הפה העליון הנתקן ב"י תיקוני דיקנא סביבות
הפה העליון הנז' בסוד פסוק מי אל כמוך נושא עון כו' ויורדים למטה בכנסת ישראל הנקראת פה
בסוד אל רחום וחנון וכו' וסובבים אותם בכל שש קצוותיה מכאן ומכאן והבחינה הכוללת הרי י"ג
וזהו דסחרין לה מכל סטרהא ומי"ג מכילן אלו מתבסמת הכלה בסוד י"ג בוסמין עלאין הנז'
בישתבח כו' מן שיר ושבחה עד ומלכות כנז' בספר הזוהר ואעפ"י ש"י"ג תקינין אלו הם בדיקנא עלאה
הא אחתינהו משה לתתא לכלתו ולכן נקראת כנסת ישראל לפי שמכנסת ומאספת מן ישראל בעלה
העליון וכל אשר לו נתן בידה.

והנה י"ג מכילן אינון דרחמי' הורישים הבן הנעים לכלה הכלולה מכח אביו העליון שהוא חכמ' עלא'

וכנגדם הוציא' אימא עלא' י"ג. והרי י"ג תיבות אלו שמאלהים הראשון עד השני מצד הגבורה
להכניע הקליפות ולשמור אותה לבל יאחזו ממנה. וזמ"ש אף אלהי' דהכא משעתא דאדכר אפיק
י"ג תיבין לסחרא לכנסת ישראל (ע"ג) ולנטרא לה.

וענין י"ג תיבין אילין הוא מסוד שש קצוות כלולות דין ורחמים והכח הכולל את כולן הרי י"ג
ונמשכו אלו מבינה שהיא אלהים והיא אימא עלאה ובשש קצוות אלו שהם י"ג מתלבשת בהם כנסת
ישראל ומתעלמת בתוכה והיא נשמה להם והי"ג מכילן דרחמי' שהוריש הבן מאביו הם סוד שש
קצוות שבחכמה.

וכאשר יכללו י"ג אלו עם י"ג אלו יעלו שם בן ארבע וכאשר יכללו עמהם י"ג שבזכר שהם סוד שש
קצוות שבו יעלה הכל ט"ל. וזהו שראשי נמלא ט"ל וזהו סוד יה"ו במילואם שעולה ט"ל כי השש
קצוות נמצאו בחכמה בהעלם גדול ונתגלו יותר בבינה שהוא סוד ה' ראשונה שבשם ונתגלו בת"ת
שהוא סוד ו' שבשם וכל אחד י"ג הרי ט"ל

דף מקורות | שמועה ראשונה | שיעור 14 ב | שער מאמרי רשב"י
תשע"ז

ואמנם הת"ת נתגלו בתוכו כל הי"ג כי מילוי וא"י עולה י"ג מש"כ בבינה כי לא נתגלו בתוכה רק ששה לבד כי ה"א במילואה עולה ששה והשבעה הנשארים נתעלמו במילוי היו"ד העולה עשרים והטעם הוא כי הי"ג הם ששה דין וששה רחמים והכח הכולל את כולם ולכן הששה שהם דין נתגלו בבינה דמינה דינין מתערין והששה והכח הכולל את כולם שהם רחמים נתעלמו במילוי היו"ד שהיא חכמה רחמים פשוטים

ועם זה נבין מה שאנו אומרים במנחת **שבת** אתה אחד ושםך אחד כי את"ה הוא מלכות ושםך הוא מלכות ולמה נכפלו העניינים וע"ד זה הקשו בזוהר באתה קדוש ושםך קדוש בפי פקודי אבל הענין הוא כי **בכנסת ישראל** יש בה י"ג מכילין דרחמי מצד אבא העולים בגמטריא אחד וזהו אתה אחד כי אתה הוא חכמה הנקרא שרותא כד"א כי אתה אבינו ולפי שמקבלת י"ג אלו ממנו נקראת המלכות אתה על שמו וזהו אתה אחד ועוד מקבלת י"ג אחרים מאימא הנקראת שם גדול כד"א מה תעשה לשםך הגדול כמ"ש בס' הזוהר על פסוק בשכמל"ו בפי תרומה דעלמא דאתי אקרי שם וכשמקבלת י"ג אלו מאימא נקראת על שמה וזהו ושםך אחד.

והנה ישראל הם דוגמת אימא עלאה שכמו שאימא עלאה הוציאה י"ג תיבין לשמור הארץ היא המלכות שלא יהנו ממנו הקליפות כדפרישית כן ישראל הם י"ב שבטין וכללותם הרי י"ג והארץ העליונה שהיא מידת המלכות אתקנת עליהו ונשמרת על ידם מהקליפות וזהו ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ פירוש מ"י שהיא אימא עלאה היא דוגמת עמך ישראל גוי אחד בארץ העליונה שהיא המלכות שמתקנים אותה בי"ב שבטים העולים בגמט' אח"ד וזהו גוי אחד בארץ :

ואמר עוד ולבתר אדכר זמנא אחרא בגין לאפקא ה' עלין תקיפין הכונה היא כי יש לבינה שתי בחינות נגלות אם בחינת מ"י ואם בחינת אלהים בחינת מ"י היא עד לא אפיקת תולדין וכלא סתירה בגוה כל מציאות השש קצוות ובחינת אלהים היא בהתחברות מ"י עם השש קצוות שהם אל"ה שהוציאתם לחוץ ואז אפיקת י"ג תיבין הנ"ל לנטרא **לכנסת ישראל** והוא כנגד מילוי אלהי"ם באלף העולה י"ג אותיו אלף למד הא יוד מס :

שער הכוונות - דרושי חג הפורים דרוש א

גם אסת"ר היא בגי' תרס"א והנה שם אדנ"י במילואו הוא תרע"א והנה שם אסת"ר חסרה י' ובתוכה מסתתרת הנקודה הפנימית עצמה הנק' י' של אדנ"י הנק' אסת"ר על שם שמסתתרת : ...אסת"ר בגי' שושנה.

ספר חמדת ימים - פורים - פרק ו :

וז"ס "כשושנה בין החוחים" גי' אחשורוש. שושנה גי' אסת"ר. וס"ת המן. להראות שאסת"ר שהיא מלכות דאצילות היתה בין החוחים, בין הקליפות, שהוא אבא דזעיר דגנה שנקרא אחשורוש והמן. וז"ש "כשושנה" בכף הדמיון להראות שלא היתה ממש ח"ו בין הקליפות אלא לפי שעה כנודע. ונקרא מלכות בסוד כ"י כמ"ש בפי' בראשית אופ' כנסת ישראל אית בה י"ג מכילין דרחמי דסחרין לה מכל סטרהא שהוא י"ג תיקוני דדיקנא דא"א שהוא סוחרני הפה.

שושנה בין החוחים: 820, אחשורוש: 821

סבוני גם סבבוני בשם ה' כי אמילם: 820

אסת"ר - שושנה: 661. (אב"גי)

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מד עמוד א:

חטא ישראל. אמר רבי אבא בר זבדא: אף על פי שחטא - ישראל הוא. אמר רבי אבא: היינו דאמרי
אינשי אסא דקאי ביני חילפי אסא שמייה,

ספר פרי עץ חיים - שער ר"ח חנוכה ופורים - פרק ו:

משם הרב זלה"ה - והנה צריך אתה לדעת, כי מגלה הם ג' הויות שהם ברישא דחוורתא, ומאלו ג'
הויות נתפשטו י"ג ת"ד, ר"ל מי אל כמודך וכו', וגם אל רחום וחנון וכו', וגם ת"ך גספ"י וכו', שהם
בא"ת ב"ש אל רחום וכו'

ואלו הי"ג ת"ד הם נכנסין תוך אבא, ומאבא לאמא, ולהיותן שהם נכללין קודם ביסוד אבא, ואח"כ
נכללין ביסוד אמא ג"כ, ונכנסו ג"כ אל הז"א.

וכבר ידעת, כי יסוד אבא מלוּבש גו יסוד אמא, וידעת כי יסוד אמא הוא קצר, ויסוד אבא הוא עודף
ויוצא לחוץ לתוך חלל של הגוף דז"א, ומרדכי בחי יסוד אבא, ואסתר בחי יסוד אמא, היינו דמלכות
דיסוד אמא, ומרדכי דיסוד אבא עצמו,

ולזה היה נקרא מרדכי איש ימיני, שהוא יסוד אבא כנודע, שבו מתגלגל ה"ח בפום אמא. וביסוד זה
יש בה בחי יוסף ובנימין, ולהיות שמרדכי היה מבחי בנימין, לזה היה לו הצער הגדול הזה בימיו,
כי בנימין בסוד שם ב"ן, מ"ב די"ן, אלא שאינו נראה במקומו, מפני שהימין מחפהו. ובחי זו של
בנימין שהוא שדי, לכן מרדכי היהודי עולה שדי:

ולהיות שמרדכי ואסתר היו מבחי אלו י"ג ת"ד, ואלו י"ג ת"ד הם י"ג הויות דשמות ע"ב (72*13)
כמנין תתקל"ו, שכן הוא מנין מרדכי ואסתר ע"ה, ומרדכי מצד ה"ח, ואסתר מצד ה"ג, ולזה הם
כולל ביחד יי הויות...